

## Kip.

Oj deklica lepa, deklica zala,  
zakaj ti vsak dan poljubljaš ta kip?  
Saj solnčece nisi,  
ki vsak dan ga greje.  
Saj vetrček nisi,  
ki nanjga zaveje.  
In tička ti nisi,  
ki k njemu prispeje.  
Še manj pa ščip,  
ki zvečer se mu smeje.  
Če je kip tvoj patron,  
pa ga prosi za kaj,  
a poljubček, poljubček  
pa meni daj,  
ki čutim gorko . . .  
Le poskusi srčno!  
Če ti žal bo, seveda,  
pa — mož beseda —  
dobiš ga — nazaj!

Fran Valenčič.



## To hipi so . . .

To hipi so, ljubec moj ti,  
ko s tabo v gorečem objetju,  
ko s tabo v pijanem zavretju  
se duša mi vroča smeji . . .

In večnost spomini so — ah,  
življenja steze izgrešene . . .  
V noč žalosti neutešene  
radosti sijaj je to plah . . .

A cilji so moji drugod . . .  
V poljubih se mojih ogrevaj,  
za svoje priseg ne zahtevaj,  
v slovo daj smehlaj mi na pot! —  
Vida.

